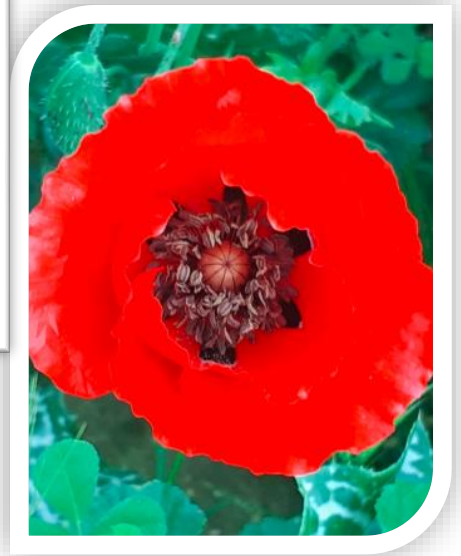

"אצלנו בקורונה"

בקרום הכף יהיה מסדכ

צילום – נילי שחר

כלים שלובים | כי אין ברירה

את באת ונתת [כלומר לקחת: את היחד, את החופש, את השגרה...]

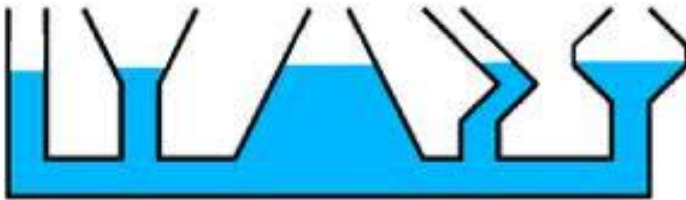
ולא ביקשת דבר כמעט [רק: שלא נצא, שלא ניגע, שלא נתעטש, שלא ניפגש, שלא...]

את באת ונגעת בלאט [בלאט?! בבום טראח!]

כל פעם קצת [יעני באלפים...]

אני לא הרגשתי מתי

ואיך נכנסת לתוך חיי [זה נכון! לרגע לא שמנו לב ועכשיו את המציאות]

את באת ואותי אהבת

כאבת ולא עזבת [רק שמור
אותי מאוהב...]

את באת ונשארתי נשבעת

בכל משפט [תבהלה! הישמרו לנפשותיכם!]

בכל מבט [כל אחד נראה חשוד...]

אני עוד הייתי אי שם

כשאת נכנסת אצלי לדם [say no more...]

כמו כלים שלובים

אני ואת ביחד מתמלאים

עד קו הלב [ו/או הריאות]

שנינו עכשיו בקו אחד

יחד זורמים מיד ליד [בול!!!]

פעם אני ופעם את [כרגע את מובילה, אבל...]

אבל... כשפנדורה, בסקרנותה, פתחה את התיבה ושחררה אותך, בין היתר, היא שחררה גם את התקווה. התקווה והאופטימיות. ואתן אנו מאמצות ללבנו ושולחות לכולם – לילדים ולילדות, לנערים ולנערות, להורים, לצוות החינוכי ולכל החברים והחברות. באהבה, קלאודיה ואביטל.

נ.ב. סליחה שקלקלנו שיר כל כך יפה...

מגלות אמריקה לבידוד במצר/ ליאור ברא"ס

אחרי התלבטויות רבות, יצאתי מארגנטינה ב-21.3 לכיוון ארץ ישראל.

ב-23.3 הגעתי ארצה, הייתי מראשוני החוזרים, לא זוכר בדיוק את סדר העלייה ארצה, גם דני הופמן עלה באותו הגל, יהושוע ורחל עלו קצת אחרינו- אבל בסופו של דבר הגענו כולנו למצר.

לא חשבתי שאהיה חלק מסיפור העלייה הרומנטי מארגנטינה למצר, אבל אחרי הרבה שנים של הקשבה לכל הסיפורים, גם אני חלק מהעלייה.

עליית על הקרקע 2020, כך היה-

היסטרית הקורונה בארגנטינה הייתה מוזרה, כי לא הייתה בהלה מהקורונה עצמה (סך כל הנדבקים באותו הזמן בארגנטינה היו בסביבות ה-30), אלא

בהלה מההחלטה על הסגר שיהיה, או יותר נכון מה זה אומר שיש סגר.

בהתחלה היו אלו ממשלות הפרובינציות שהחליטו על סגר עצמי (5 פרובינציות בכל ארגנטינה), ולאחר כמה ימים הוחלט על סגר בכל המדינה. קה קילומבו.

באותו השבוע של הבלאגן, הייתי בחוחי וסלטה בצפון ארגנטינה.

תוכננה לנו טיסה לארץ ב-21.3, אבל כבר ב-18.3 התחיל הבלאגן בפרובינציות של הצפון והחלטנו לחזור לבואנוס איירס.

היו לנו יומיים להגיע לבואנוס איירס, באותו הערב כבר ביטלו את האוטובוסים בין הפרובינציות, ואנחנו כתיירים לא יכולים להיכנס לשום פרובינציה מסביב לסלטה.

טיסה פנימית למזלנו מצאנו ביום שלמחרת.

ב-19.3 ב-23:00 הגענו לבואנוס איירס, שעה לפני תחילת הסגר הכללי. מה זה אומר? אף אחד לא באמת יודע.

עוד כשהיינו בסלטה לפני הטיסה ראינו שהקהילה היהודית עוזרת למטיילים ישראלים, יצרנו איתם קשר והזמינו אותנו לישון במבנה של היבראיקה- אחד המבנים הגדולים.

כשהגענו לבואנוס איירס היא הייתה ריקה, לגמרי. מותר להסתובב ברחובות רק לצורך קנייה בסופר מרקט או בבתי המרקחת, בהיבראיקה היינו שישה מטיילים ישראלים שהתאכנסו שם. חששנו כי לא יתנו לנו לצאת לטיסה, בגלל בעיות שעשו לישראלים ותיירים אחרים, ובעיקר כי כל שוטר כאן מחליט משהו אחר. לבסוף, הכל עבר חלק ולא נתקלנו בבעיות.

טיילתי באמריקה הלטינית 5 חודשים- מקסיקו, קובה, ארגנטינה, ואורוגוואי. נהייתי מכל רגע ובעיקר למדתי הרבה על עצמי ועל שקורה בעולם!

לפני הטיסה למדתי ספרדית כחודש אצל ישראל (אבא של דבי), גיליתי הרבה מושגים שעזרו לי בטיול שאת כולם למדתי במצר.

בלי השפה שלמדתי כנראה הייתי עוד אחד מהישראלים שכותבים שהם רוצים עזרה מהמדינה.

למזלי גדלתי במצר ואפילו יש לי מורה מעולה! ככה שלא צריך את ביבי...

כשהגעתי למצר חיכה לי חדר נקי מועמס בכל טוב שיכלתי לבקש! תודה לכל מי שנותן לנו המבודדים את התחושה הכי לא בודדה שיש.

בעיקר תודה לכל המשפחה שעזרה בהכל!

חזק ואמץ – ליאור

**תודה רבה לליאור על השיתוף, ברכות לחזרתך לארץ
ושהבידוד יחלוף במהרה!**

מכל בית מצר

מבין השירותים הפתוחים לציבור בתקופה זו:

- **קורס סמארטפונים חינם עד הבית!** – תכנים הקשורים לתפעול הסמארטפון. בנוסף, בעקבות התפשטות הקורונה והעובדה שרובנו נשארים בבית, פתחנו קבוצת וואצאפ שקטה ובה אנו שולחים סרטונים ותכנים קצרים שיעשירו את הזמן של השוהים בבית. הכל בחינם, ללא עלות וללא התחייבות. אולי יש לכם סבא, סבתא או מכרים שישמחו לקבל את העדכונים הללו וללמוד קצת יותר לתפעל את הסמארטפון?

הקליקו על הקישור- <https://smartphonelessons.net/course>

- **קצת קולטורה בבית: 20 הצגות ילדים לצפייה ישירה ברשת.**

הקליקו על הקישור - [https://www.haaretz.co.il/kids/kids-shows/.MOUSE-](https://www.haaretz.co.il/kids/kids-shows/.MOUSE-MAGAZINE-)

[MAGAZINE-](#)

[1.8726836?utm_source=App_Share&utm_medium=Whatsapp&utm_campaign=Share](https://www.haaretz.co.il/kids/kids-shows/.MOUSE-MAGAZINE-1.8726836?utm_source=App_Share&utm_medium=Whatsapp&utm_campaign=Share)

חברים כותבים

ארה"ה קרידלמן

נשלחתי ממקום עבודה שלי הביתה, כנראה, שבהנהלה של המפעל הבינו שהיעדרות שלי היא חיונית עבורי ועבור החברים שלי בעבודה. אז כך שאני נמצא בבית מסתתר מקורונה ומעסיק את עצמי בקריאה, למידה ושומע הרצאות במחשב.

אז תוך כדי זה שאני עושה משאני אוהב, אני גם משטח את הפחדים ואת החרדות שלי,

ככה שאני לא סובל. כאשר אני צופה בחדשות ורואה מה שקורה עם קורונה בכל העולם, אני מקבל הרגשה שאני צופה במונדיאל, הפעם לא תחרויות בין נבחרות בכדורגל, אלא בין מערכות בריאות של המדינות, ואז אנשי תקשורת, בזמן שידורי חדשות מעדכנים אותנו על התוצאות של התחרות הזו. הקשבתי למומחים על עתידנות,

איך קורונה תשפיע על העתיד, הם מדענים אקדמאים ולא מגידי עתידות, וזה מעניין מאוד, עכשיו משנשאר אחרי ששמעתי תחזיות מלומדות כל כך זה להישמר מקורונה ולהישאר בחיים, כדי לדעת איך ואם תחזיות שלהם תתממשה.

היום כאשר חוסן עם גנץ נכנסים לממשלה, יש סיכוי גדול שלא תהיינה השנה בחירות נוספות, התעצבתי על כך מאוד. התרגלתי לכל חצי שנה בחירות לכנסת. התרגלתי לקבל טלפונים מהרשימות להזכיר לי לבוא להצביע והכי הרבה לשבתונים, אני ממש לא מצליח לראות את התמונה הגדולה, או אולי כן מצליח, אבל לא נותן לתמונה הזו הרבה כבוד. צוחק קצת, צוחק.

**נו בזה אני מסיים להתכתב ולהשתמע עד שנתראה,
נפגש ואז לחיצות ידיים וחיבוקים, כמו בלי קורונה.**

תודה רבה לארה"ה על השיתוף!

מכל בית מצר

תמונות מהשטח

-ציור משותף-

**איילת וזוהר שחר
מציירות בגירים**

**-שמור מרחק 2
מטרים-**

**משרדים במצר
בתקופת הקורונה**

-שלט תודה-

**באדיבות משפחת
אידלמן-אחירון**

-יום הולדת חגיגה נחמדת -

**ילדי גן "רימון" חוגגים יום
הולדת באמצעות תוכנת -
ZOOM**

שלוש הערות למצב / יעקוב ליברמן

קראתי ב"אצלנו בקורונה" (איזה יופי שיש עלון!) שהכל-בו שילש מכירותיו, אין מחסור במוצרים, גם לא בפירות וירקות. אפילו נייר טואלט אפשר לקנות. יש גם מחסן, למקרה שהמצב יחריף. זה מזכיר לי, לפני עידן ועידנים כאשר השם "קורונה" היה מותג של בירה והיה מי שחשב לסגור את הכל-בו. לא שאני רוצה להגיד: תראו מי צדק, אם גם יש בזה הנאה לא מבוטלת בימים שחלק ממפעלי התרבות סגורים. לא. הכוונה היא לעתיד. יש לזכור מה זה עושה לנו בעת משבר, כאשר אפשר ללכת לקנות ואפילו להזמין ולקבל מיידי. (אני יודע שאפשר להזמין בשופרסל, אבל שם תחכו 19 ימים עד שהמשלוח יגיע ומי יודע אם בזמן פרסום דברים אלה גם אפשרות זאת נסגרת).

ומענין לעניין באותו העניין: גם המרפאה, אשר משה מנהל קרב מתמשך על קיומה. אין תחליף לרופאה ולאחות, המכירות אותך ובעת משבר - עכשיו – גם מרימות טלפון לזקנים בקבוצת הסיכון (אני, למשל) ושואלות לשלומם.

ואחרון אחרון חביב: כסף. מסביבנו מתרחשת קטסטרופה כלכלית, בעלי עסקים קטנים, עובדים מסורים ובעלי מקצוע חופשי, נמצאים על סף התהום. המדינה, שלא כמו שאר העולם, מקמצת את עזרתה. אני יודע כיצד המשבר הזה יפגע בנו, אבל אני מאמין שאף אחד מחברי הקיבוץ לא יגיע עד פת לחם. וגם מזה אנו יכולים ללמוד על העתיד מהעבר: קבענו הסדרים כלכליים שנותנים מירב ביטחונות לכולם, יש במצר תחושה של סולידריות, שאומנם לא מופיע בסילבוס של הכלכלה באוניברסיטה, אבל יש לה ערך שלא יסולא בפז. וגם אם במקומנו לא נהוג לפרגן: יש צוות כלכלי מעולה, נאמן לקיבוץ שדואג לנו.

יעקב ל.

חבר בקבוצת הסיכון.

תודה רבה ליצקה על השיתוף!

מכל בית מצר

הקורונה ואני/ גבריאל מילברג

בצל הקורונה, נאלצתי לקצץ את כנפיי, לא לנסוע, לא לטוס, חיי הם עכשיו במסגרת הקיבוץ, הבית והגינה היפה שלי.

מנצל היטב את היותי במסגרת זו, בכל עבודות הבית, הגינה, עושה צי קונג, אופניים, משתדל ללכת מסביב לקבוץ, שומע הרבה מוזיקה, ספרים, הרצאות מ האוניברסיטה, כותב למגירה, ובקיצור מתאשר פנימית.

הדבר הקשה ביותר הוא הריחוק מהילדים והנכדים שלי. לפעמים מתקרב לבית של מיטל, ומרחוק מדבר עם אנה. איך אני מתגעגע להיות במדריד ולחבק את ארי וליביה, שכנראה הקיץ גם לא יכלו להגיע לארץ.

דבר נוסף מחריד הוא אובדן הערכים והמשך התקדמותנו המהירה בצורה ברורה למדינה לא דמוקרטית ופשיסטית.

לאן עוד אפשר להגיע. פשוט עצוב.

תמיד הייתי אדם אופטימי, אך בשנים אחרונות, קצת פחות.

התקווה שלי היא אתם, חברים, מאחל שנדע אנחנו לשמור על היחד, על אהבה, על הערכים, על צלם אנוש, ואז שוב נוכל לחייך ולגדל כנפיים.

תודה רבה לגבריאל על השיתוף!

מכל בית מצר

חידון אימוג'י בנושא חברי קיבוץ חלק א! /ערכה: איתי שחר

שלום לכולם!

לפניכם 8 חידות אימוג'י אשר מייצגות שמות של חברי/חברות קיבוץ!

בהצלחה בפתרון!

*פתרונות יהיו בסוף העלון

רשמי מסע / רחל מזרחי

ההחלטה על נסיעה לארגנטינה נולדה בעקבות התאלמנותו של האח של יהושע. זה היה בכיפור. התכנית נכנסה להילוך גבוה כשרכשנו את כרטיסי הנסיעה מחברת לאטאס הצ'יליאנית. וכמובן ביטוח נוסעים שעלה בדיוק כמו כרטיס נסיעה אחד. מהצד

השני נערכה תכנית צפופה לשלושת השבועות. אבל התכניות השתבשו מעט. לאחר מפגשים משפחתיים בסוף השבוע הראשון טסנו למחוז מנדוסה שנמצא במזרח ארגנטינה. המחוז שמתאפיין בכרמים שהעין לא יכולה לראות את גודלם אך מאות דונמים הם שטחים יבשים עקב מעוט גשמים. אין פיתוח של השקיה למרות שמיים לא חסרים באזור הזה. כך שממש כואב לראות מרחבים יבשים ואגמים לרגלי האנדים היפייים, שקט ויופי נשגב. התכבדנו בטיול ביקב חדשני הגדול באזור עם טעימות של יין משובח. בסן רפאל אשר באותו מחוז טיילנו בקניון אטואל, אדיר הממדים. חזרנו לבירה ולמחרת טסנו לעיר הדרומית ביותר בעולם אושוויה. טיילנו בעיר המקסימה הזו כשים סובב אותך מכל עבר. שטנו בתעלת ביגל. האזור עשיר מאד בציפורים ופילי ים. לפני שעלינו לספינה חילקו עלונים לזיהוי הדבקות בקורונה ודרכי מניעתה. בכל מקום היו שלטי חוצות. ביום האחרון, היום שציפיתי לו יותר מכל, הפארק הלאומי בו ניתן לראות את הקונדור עם מוטת כנפיים של 2.5 מטר, החל הסגר לדאבוני. הטיסות נגדעו עקב הסגר וגם יתר הפגישות המשפחתיות. השיבה ארצה לא הייתה פשוטה. הסגר בארגנטינה מאד רציני. עצרו אנשים ש"סתם" נסעו. אותנו עצרו כמה פעמים. הייתי צריכה להראות את הדרכון ואישור טיסה ואישור ממדינת ישראל. הרגל יפה היה שם כל ערב יצאו האנשים למרפסות ומחאו כף לרשויות. הטיסה שלנו בוטלה, הופענו בטיסה אחרת אך לא היה אישור. היו לנו מגעים עם השגרירות ומשרד החוץ והמשפחה בארץ חיפשה מוצא אחר. אפילו הציעו שנשאר שם עד יחלוף הזעם. החלטנו לחזור בכל מחיר(היה יקר במיוחד) רכשנו מקומות בחברה טורקית דרך ברזיל ועצירה של 9 שעות באיסטנבול. השרות לותיק בכל שדות התעופה היה מצוין. **להיות בבואנוס איירס ולא להכנס לבית קפה או מעדניה או לקנות אלפחורס או לטייל בפארקים המקסימים זה לא פשוט ומתסכל, אבל הסגר היה רציני ביותר אולי בפעם הבאה. וכעת בריאים ושלמים בבידוד בבית. שום דבר לא פגם בהנאת הטיול.**

יהושע ורחל.

תודה רבה לרחל על

השיתוף והרכיב השבים!

מכל בית מצר

בחירות בגן

"איספו, איספו בקבוקים",
אמרה הגננת לילדים. "כאשר
יהיו לנו חמישים, לא פחות,
נלך למכולת ותמורתם
נקבל הרבה שקלים כערכם".

אצו רצו הילדים, ומכל פינה המציאו
בקבוקים של מיץ, של קולה, והכי נקיים -
של סודה.
אספו ואספו עד שערימת הבקבוקים
עלתה ועלתה.
הלכו ביחד למכולת, עשו המון רעש,
נספרו הבקבוקים
והכסף נמסר מול עיני הילדים.

למחרת היום, הוכרז בגן "יום הבחירות".
מה נעשה עם הכסף עכשיו? הציעה שרה
הגננת שלוש אפשרויות: "נתרום
אותו לטיפול בחיות חולות?
או נעביר אותו לסבים עניים?
או הכי טוב ניתן אותו לילדים עצובים?"
כל ילד צעק את תשובתו, ובגן קמה
מהומה.

מה עושים? איך בוחרים? שרה שאלה:
"מי בעד בריאות החיות?"
הורמו כל הידיים, שרה ספרה.
"מי בעד סבים עניים?"
כל הידיים הורמו, ושרה ספרה.
"מי בעד לעזור לילדים עצובים?"
שוב הורמו כל הידיים.

"אוי, ילדים ילדים, אי אפשר ככה לבחור,
אתם מרימים ידיים להכול!
יש לוותר על משהו כדי לבחור!!"
- אבל מה לעשות? טובות בעינינו כל
המטרות!

ואז לורי אמרה: "אי אפשר לוותר! בגילנו
קשה הבחירה
כאשר טובות האפשרויות שלושתן,
מהראשונה עד האחרונה!!!"
שתקה שרה, ושקט שרר בגן.
"יש לי פתרון", שוב לורי אמרה:
"נביא צעצועים לילדים עצובים, ונחבק
אותם,
ונביא רופא לחיות החולות ונלטף אותן,
ואז נתרום את הכסף לזקנים עניים."

כל הידיים הורמו בשמחה, וכל הקולות
צעקו ברינה,
וככה זה נעשה.
וזה סוף המחזה.

פסי גוטליב
6.04.19

תודה רבה לפסי על השיתוף

מכל בית מצר

חידון הארכיון הגדול - חלק א'

ערכה: נילי שחר

זזה את כלי העבודה הנמצאים בארכיון

ג

ב

א

ה

ד

בהצלחה
בפתרון!

שיר על ערבות הדדית

ארנבת / אגני משעול

אַרְנֶבֶת קִטְנָה

לְכוּדָה בְּאוֹר

מִתְרוֹצְצֵת בְּתוֹךְ הָאֲלֻמָּה-

הִנֵּה אֲנִי מְכַבֶּה בְּשִׁבְלֶךְ

אֶת פְּנֵסֵי הַמְּכוֹנִית

וְנוֹהֶגֶת בְּחֹשֶׁךְ

מתוך: מלאך החדר (הקיבוץ המאוחד - ספרית פועלים | מוסד ביאליק)
העבודה: Girl and Rabbit - Christian Vogt, 2002

תשובות לחידונים חלק א':

חידון כלי הארכיון:

1. תופס לדלת של משאית
2. מכלב (מסכת)
3. סוחט לימון
4. מקצוע בפתח
5. מזרק חומר לקטילת בננות מבוגרות לאחר הוצאת החזירים.

חידון האימוג'י:

1. דוב אביטל
2. מאור גת
3. שירה דרומי
4. הדר חורש
5. רוני לב
6. עומר לוטם
7. דויד טורקיה
8. אילן עמיר

מזמינות אתכם להמשיך ולכתוב למערכת :

נתראה בעלון הבא, צוות העלון

Alon202070@walla.co.il